

[Alfred Jensen.]

tillid, at man giver dem tilladelse til at deltage i en sådan foranstaltning som et valg.

Hvad kredsmandaterne angår, deler jeg ikke ministerens betragtninger om, at de i denne forbindelse skulle være bedre end den ordning, man har gennem tillægsmandaterne. Jeg vil gerne indrømme, at med den udformning, lovforslaget har fået på grundlag af stemmetallene i 1950, går det ikke ud over hensynet til partierne, men det, der for mig er spørgsmålet, er i og for sig ikke, hvordan man regner det ud på grundlag af 1950-tallene, men det er, om man ikke med et så ringe stemmetal for kredsmandaterne let kommer ud for overrepræsentation fremtidig. Det er problemet for mig, og det bør vi ikke komme til at stå overfor. Det er derfor, jeg har rejst spørgsmålet med ønske om at få det prøvet og naturligvis også at få bestemmelsen ændret.

Så forsøgte det ærede medlem hr. Holger Eriksen at unddrage sig en diskussion om de problemer, jeg har rejst, under påberåbelse af moralske anfægtelser. Det kan jeg naturligvis ikke forhindre ham i, men de problemer, jeg har rejst her, er reelle problemer, som jeg er forpligtet til og moralsk berettiget til at rejse i denne debat, og vil det ærede medlem ikke diskutere problemerne her, kan jeg garantere ham, at han kommer til at diskutere de problemer andre steder, for det er problemer, som findes for den dårligst stillede del af befolkningen, og som kræver en løsning før eller senere, selvom det ærede medlem og hans parti er noget vrangvillige med hensyn til at løse dem på en for befolkningen tilfredsstillende måde.

**Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller):** Jeg beklager, at dels den omstændighed, at vi jo nu stort set er enige om en valglov, det forslag som vi behandler i dag, dels den omstændighed, at tidspunktet er fremrykket egentlig forbyder mig at diskutere, eller i alt fald forhindrer mig i med held at diskutere med det ærede medlem hr. Holger Madsen om retsforbundets valgsystem. Jeg indrømmer, at hvis man kunne opnå en regel, der bevirkede, at det ærede medlem hr. Starckes stemmer ikke gik til at vælge det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, så ville man i og for sig stå overfor et ret

frisk perspektiv, som vi ikke hidtil har kunnet finde i vor valglovgivning. Løvrigt vil jeg sige til det ærede medlem, at det ved lejlighed, når vi har bedre muligheder derfor, og når det er mere aktuelt, vil være interessant at få at vide, hvem der skal opstille kandidater, som skal kunne vælges over hele landet, og om de pågældende kandidater, sådan som jeg en gang har set det foreslået, skulle stemme i dette høje ting med det antal stemmer, de havde bag sig, og om forvirringen kunne brede sig så vidt, at vælgerne kunne trække deres stemmer tilbage fra den pågældende kandidat; for i så fald måtte det til slut blive sådan, at man skulle stemme skriftlig med navns nævnelse, snart på det ærede medlem hr. Starcke og snart på det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, hvorved man ville sætte valghemmigheden og alt, hvad der hører til demokratiet i den retning, til side. Men det vil det ærede medlem nok engang få lejlighed til at give os en indgående beskrivelse af. Nu er vi så vidt, at vi er enige om, også med det ærede medlem, at det er det valglovsforslag, der foreligger her, som skal gennemføres, vi var bare stadigvæk uenige om § 43.

Her vil jer gerne have lov at give det ærede medlem hr. Steen en uforbeholden kompliment for den måde, hvorpå han debatterer denne sag. Det forekommer mig virkelig at være et eksempel for os andre, når det ærede medlem lader, som om vore argumenter er underlødige, medens lødigheden stråler ud af hans egne. Hvad mener man f. eks. om det ærede medlems argument: nå, der skal jo være regler for alting i verden! Det er det svar, det ærede medlem har på mit spørgsmål om den spærreregul, vi har i dag, den spærreregul, som det ærede medlem har været medforslagsstiller til. Det ærede medlems svar er: ja, men alligevel . . . Det ærede medlem dyrker altså ved siden af „Middelfart Venstreblad“ spalten: „At tænke sig“ i „Politiken“. Jeg synes, det ærede medlem skulle forklare os, hvorfor den af det ærede medlems parti foreslåede udelukkelsesregel er mere rimelig end den, der er bragt i forslaget? Hvorpå beror den store forskel, som motiverer, at det ærede medlem skal bruge sine strålende evner som debattør til at gå imod forslaget på dette punkt? Jeg kan forstå, at det ærede medlem kunne være modstander af den oprindeligt drøftede 4 pct.s regel, der ikke